ТЕМИТЕ В МЕДИИТЕ

07.07.2025 г.

В навечерието на решението за еврото: Наследството на лева - история, национална идентичност, европейска интеграция

- bta.bg/bg/news/bulgaria/national-news

На 8 юли 2025 г. Съветът на ЕС по икономически и финансови въпроси (ЕКОФИН) се очаква да вземе финално решение за присъединяването на България към еврозоната. Ако бъде одобрено, страната ще приеме еврото като официална валута от 1 януари 2026 г. В навечерието на тази историческа промяна, проф. д.и.н. Иван Русев, член-кореспондент на Българската академия на науките и преподавател по стопанска история в Икономическия университет във Варна, разказа пред БТА за произхода на българския лев, неговата роля в изграждането на националната идентичност и дългия път към европейската интеграция.

Левът като национална валута се появява две години след Освобождението. През 1880 г. Второто обикновено Народно събрание приема закон за правото на рязане на монети в Княжество България. Въпреки че е млада държава, България се справя с въвеждането на собствена валута.

Според проф. Русев у нас се изгражда финансова култура още преди Освобождението. По думите му причина за това е съществуващият пазар и бурно развиващата се българска търговия в периода на Зрялото Възраждане.

През 1850 г. в Османската империя се обнародва търговски закон по модел на френския, на който са базирани много от правилата в модерната търговия. С него се въвеждат правила за работата на търговските дружества, регламентират се основни икономически институти като фалита. "Българите проявяват жив интерес към този търговски закон, защото те го използват именно като база за урегулиране на своите търговски отношения", каза проф. Русев.

Появяват се множество едри и дребни търговци. Някои от тях създават крупни дружества, които боравят с големи капитали. Фирмата на карловските братя Евлоги и Христо Георгиеви създава клонове в земите на север от река Дунав - Галац и Букурещ, каза историкът. През 1839 г. капиталът на фирмата е 145 000 влашки гроша, а през 1878 г. вече е 11 631 000 гроша.

Други създават фирми със седалище в Цариград, днешен Истанбул. Сред тях най-голямата, поне през периода 50-70-те години, е търговската фирма на Христо

Тъпчилещов, който е родом от Калофер, отбеляза проф. Русев. И двете фирми търгуват с хранителни продукти, дрехи, кожи.

"Тези две фирми изграждат свои мрежи от търговци и посредници. При Тъпчилещов са четиристотин души, а при братята Евлоги и Христо Георгиеви повече от петстотин. Като ги разположим на картата на Източните Балкани по онова време, те очертават българските етнически граници", каза проф. Русев.

Търговските мрежи на българските възрожденски търговци се разпростират и в чужбина - към Италия, Франция и Великобритания.

Активността на българските търговци е причина да са наясно с модерните търговски практики и монетарна политика. Оттам са запознати и с биметалния стандарт (обезпечаване на валутата със сребро и злато). Това помага за по-лесното приемане на национална валута.

Приемането на лева

Със закона от 27 май 1880 (обнародван на 4 юни), България приема своя собствена валута - лев. Отнема една година да започне сеченето на монетите, като в следващото десетилетие се емитират тези от 2, 5,10 стотинки, 1, 2, 5, 10, 20 лв. По силата на този закон се приема и биметализмът, който се практикува по това време в Латинския монетен съюз, включващ Франция, Белгия, Италия, Швейцария, каза проф. Русев. Левът използва модела на френския франк. Създава се и Българска народна банка - официалния монетарен регулационен орган в страната. България решава да въведе своя отделна валута, вместо да я нарече направо франк, както предлага българският революционер и политик Стефан Стамболов.

Проф. Русев поясни, че това е времето, в което България възприема модела на националните държави, развит преди това в Западна Европа и в по-рано освободилите се балкански държави. Търси се изтъкване на национална идентичност, а един от белезите ѝ е националната валута. Българският лев няма как да бъде конкурентен на големите валути от самото си възникване, но е приравнен към франка и използва неговия модел, което осигурява сравнителна парична стабилност. "Френският франк е най-надеждното платежно средство през целия деветнайсети век по ред икономически, социални, политически и други причини", подчерта проф. Русев.

Предназначението на лева е да се създаде възможност за налагане на едно разплащателно средство в българския национален пазар, каза историкът. От друга страна, всички големи държавни заеми, които българските правителства теглят, са във франкове.

Макар и да отстъпва централната позиция на национално ниво на лева, френският франк запазва своето място и на местния пазар. "До средата на двадесети век

българинът продължава да прави неофициални, но много надеждни плащания във взаимоотношенията помежду си с тези стари, добре обезпечени със злато и сребро монети", добави проф. Русев.

Левът и "българското икономическо чудо"

В периода от Освобождението до Балканските войни (1912-1913) България развива бързо икономиката си. Износът значително нараства през 90-те години на 19 век. Западни кореспонденти на най-големите европейски вестници и телеграфни агенции по традиция резидират в София. Някои от тях говорят за "българското чудо".

По това време България е аграрна държава и е необходим кредит за развитието на селското стопанство. Създават се търговски банки - Българска земеделска банка през 1903 г. и Българска централна кооперативна банка през 1910 г. "Нужда от кредити има, а това е показател, че икономиката върви и се развива", поясни проф. Русев.

Друга причина за развитието на икономиката са задаващите се военни конфликти. "След като революциите от началото на двадесети век не успяват, се върви към военно решаване на националния въпрос - обединението на етническите българи в една държава след Берлинския договор. Това няма как да стане без теглене на чужди заеми. Много активни са именно френските банки. Всичко това води до още по-тясното приобщаване на България към европейския свят, икономика и пазар. За съжаление много пъти се получава, че войната може да е стимул и за едно бурно икономическо развитие", коментира проф. Русев.

По това време левът продължава да следва валутния модел на Латинския съюз.

За пръв път започват да се емитират банкноти, но първоначално са посрещнати от хората с недоверие. "В началото много трудно се налагат книжните пари, защото хората не вярват, че са достатъчно надеждни, че имат достатъчно добро златно и сребърно покритие, каквото имат монетите. Необходими са цели четиринайсет години от създаването на лева, до 1894 г., за да влязат книжните пари в масово обращение", каза проф. Русев.

Създаването на обща европейска валута

След двете световни войни от първата половина на XX в., Съединените американски щати доминират в световната политика и икономика. Появяват се и други икономически сили - Япония и Китай. “По това време държавите в Европа разбират, че ако са разпокъсани, не са конкурентоспособни на глобалния пазар. Те ще трябва да обединят своите усилия и да изградят един много по-голям пазар, разбирайки, че това няма да накърни националните им идентичности", каза проф. Русев.

От промените в европейските икономически и политически нагласи водят началото си Европейската общност за въглища и стомана (1951 г.) и по-късно Европейската икономическа общност (1957 г.) - предшествениците на днешния Европейски съюз. Целта им е била да се създаде общ пазар и свободна търговия на континента, които да гарантират както силна икономика, така и мирни отношения. След години работа по икономическа интеграция, с Маастрихтския договор за Европейския съюз през 1992 г. идва идеята за общата европейска валута - евро.

Икономическите и политически зависимости през XX век

Политическите зависимости в страната през XX век оставят България настрана от тези процеси.

Първата световна война приближава страната до германската икономика. "В междувоенния период - 30-те години на двадесети век - след Голямата депресия, цял свят преживява много тежка криза, която се отразява най-тежко върху развитите икономики. България не е сред тях, но също силно усеща кризата и все по-тясно се обвързва с Германия", каза проф. Русев.

След Втората световна война, като част от Източния блок, България е отделена от следвоенните процеси на интеграция със Западна Европа през втората половина на XX в. През 1952 година левът е тясно обвързан и прикрепен към руската рубла и не е свободно конвертируем във всички валути.

С падането на социалистическия режим през 1989 г. страната прави постепенни стъпки към евроинтеграция.

Евроинтеграция

"През 1996 г. България преживява една много тежка криза, която води до фалиране на държавата и голяма инфлация. Следва единодушното решение да бъде въведен валутният борд през 1997 г. - както знаем, той беше обвързан с германската марка. През 90-те години тя бе една от най-стабилните валути, конкурираща се много успешно дори с американския долар", посочи Иван Русев.

Година по-късно, през 1998-а, със създаването на Европейската централна банка, обединена Германия се отказва от марката в името на общата европейска валута - еврото. Българският лев автоматично се обвързва с нея.

С влизането си в Европейския съюз през 2007 г., България се задължава да влезе и в еврозоната, когато покрие критериите за инфлация, бюджетен дефицит, държавен дълг и стабилност на националната валута. Според проф. Русев тези критерии трябва да бъдат поддържани и в бъдеще. "Те означават стабилност на българския пазар. Когато има такава стабилност, може да се очакват и добри чужди инвестиции, които да повишат стандарта на живот и доходите", коментира той.

На 8 юли 2025 г. въвеждането на еврото се очаква да бъде официално потвърдено от ЕКОФИН. По време на процеса по промяна на валутата се появиха немалко обществени страхове за отнемане на националната идентичност, завишаване на цените и измами от търговци. Социалните реакции ескалираха до протести в столицата и други български градове.

Според проф. Русев, ако от 1 януари 2026 г. страната влезе в еврозоната и следващите 1-2 години преминат без голям военен конфликт, който да повлияе цялостната европейска икономика, голямата част от страховете ще останат в миналото.

/ВЙ/

Няма македонска държава, език и идентичност: Историците ни развенчаха мита на Северна Македония

- actualno.com

Управляващите в Северна Македония имат някакъв комплекс на тема, че нямат идентичност и че техният език е изграден на базата на българския език. Колкото и да се взираш и с лупа да гледаш историята, македонска държава не съществува. Това заяви журналистът и историк Нина Спасова пред bTV за доклада за напредъка на Република Северна Македония за влизането на югозападната ни съседка в Европейския съюз.

Има ли македонски език и идентичност?

Тя обясни, че термините "идетичност" и "език" присъстват в доклад, който да отчете период затова как в Македония се спазват европейските изисквания, свободата на медиите, борбата със сивата икономика, а не да става дума за идентичност и език.

Тя посочи, че големите групи на ЕНП, социалистите и либералите в Европейския парламент заявяват, че този текст за македонската идентичност и език отпадат от доклада на Република Северна Македония за ЕС. "Не трябва да се оставя Македония и сегашните управляващи там да постигат нестини. Самият доклад е много критичен към Македония и те от една страна се съсредоточават върху националистическата вълна, нотка и текст, защото в самия доклад става ясно, през думите на опозицията в Македония, че има много сериозна критика към страната и развитието ѝ", коментира Нина Спасова.

Тя допълни още, че има руско-сръбски план Северна Македония да бъде държана далеч от развитието на Западните Балкани и тяхната интеграция в Европейския

съюз. "Македония се отдалечава от ЕС. При това правителство, начело с Християн Мицкоски, по-скоро Македония се отклонява от ЕС", каза още Нина Спасова.

Проф. Ана Кочева от Института по български език и литература към БАН, заяви, че няма вековна и многовековна македонска идентичност и език. Относно това няма капка документална истина и ние можем да подплатим с планини от факти и документи твърденията на Северна Македония, аргументира се проф. Кочева. Тя настоя да няма репресия и тормоз на всички хора в Северна Македония, които искат да се самоопределят като българи. "Точно това европейските ни партньори го виждат и трябва да се говори с факти от съвремието, защото точно този разказ европейските ни партньори разбират много добре", каза проф. Ана Кочева.

Тя допълни, че темата за македонския език и идентичност са свързани с това да прикрият други огромни проблени в държавата. "Не живее ли в сръбски свят Република Северна Македония, чиито премиер празнува празник на сръбски светец", запита Ана Кочева. Тя смята, че премиерът на Северна Македония Християн Мицкоски заостря пиката на лошите отношения с България, за да поддържа темпа си на политическата кариера.

„В Париж ще се проведе 47-ата сесия на Комитета за световно наследство на ЮНЕСКО

- bgnes.bg

Председател на сесията ще бъде проф. Николай Ненов, чиято кандидатура беше утвърдена от Министерски съвет.

България ще представи културното си многообразие на 47-ата сесия на Комитета за световно наследство на ЮНЕСКО в Париж. Тя ще се проведе от 6 до 16 юли 2025 г. в Централата на ЮНЕСКО във френската столица.

Председател на сесията ще бъде проф. Николай Ненов, чиято кандидатура беше утвърдена от Министерски съвет.

Съгласно ангажиментите на председател и с оглед успешното провеждане на сесията, страната ни ще обезпечи участието на разширена правителствена делегация и ще организира съпътстващи събития, културна програма, логистично осигуряване и комуникационна подкрепа.

Съпътстващата програма по време на сесията ще представи културата и традициите на България чрез концерти, изложби и др. За нейното съдържание и подготовка, Министерството на културата си сътрудничи с Министерство на външните работи (Националната комисия на България за ЮНЕСКО, Държавния културен институт към МВнР и Посолството на Република България в Париж), Министерство на

околната среда и водите и неговите структури, Министерство на туризма, Центъра за подводна археология - Созопол, Националния археологически институт с музей към Българската академия на науките, Българския културен институт - Париж, Института за балканистика с център по тракология - БАН и много други експерти в различни области.

България е член на Комитета за световно наследство за периода 2021-2025 г. и председателството ни на 47-та сесия представлява важна стъпка към утвърждаване на страната ни като активен и отговорен партньор в опазване на културното и природното наследство в световен мащаб. | БГНЕС

Учен от БАН: Целият свят не успява да копира прословутата българска закваска

- burgas24.bg
- plovdiv24.bg, Учен от БАН: Целият свят не успява да копира прословутата българска закваска
- focus-news.net, Учен от БАН: Целият свят не успява да копира прословутата българска закваска
- ruse24.bg, Учен от БАН: Целият свят не успява да копира прословутата българска закваска
- blagoevgrad24.bg, Учен от БАН: Целият свят не успява да копира прословутата българска закваска
- varna24.bg, Учен от БАН: Целият свят не успява да копира прословутата българска закваска

Проф. Светла Данова от Института по микробиология към Българската академия на науките (БАН) е посветила живота си на това да изследва ползите от млечнокиселите бактерии за човешкото здраве. "Киселото мляко в българската емблема, с която ни разпознават в целия свят. Причината то да е толкова уникално е прословутата българска закваска. Не успяват да я копират. Тя превръща млякото в много полезен продукт. Българското кисело мляко природата го е защитила, защото съдържа лактобацилус булгарикус и стрептококус термофилус. Това е партньорската двойка, която, за разлика от закваските, които ползва останалата част от света, при нас природата е създала партньорска двойка", обясни проф. Данова.Преплитането на техните полезни активности, на основата на качествено мляко, генерира продукт, който има много положителен ефект върху чревния микробиом, отбеляза гостът.Д-р Стамен Григоров е откривател на лактобацилус булгарикус и през 1905 г. публикува в западно издание откритието, което представя в Париж. "Оттам нататък плеяда последователи добавят по нещо още и още. Уникалното признание е признаването на този продукт за първия пробиотик в

света", подчерта проф. Данова за Bulgaria ON AIR.Вече 25 години заедно с колеги си тя изследва иновативни аспекти при млечнокиселите бактерии.

Киселото ни мляко е уникално и неслучайно е емблема на България

- bgonair.bg

Проф. Светла Данова разказа за ползите от млечнокиселите бактерии

Проф. Светла Данова от Института по микробиология към Българската академия на науките (БАН) е посветила живота си на това да изследва ползите от млечнокиселите бактерии за човешкото здраве.

"Киселото мляко в българската емблема, с която ни разпознават в целия свят. Причината то да е толкова уникално е прословутата българска закваска. Не успяват да я копират. Тя превръща млякото в много полезен продукт. Българското кисело мляко природата го е защитила, защото съдържа лактобацилус булгарикус и стрептококус термофилус. Това е партньорската двойка, която, за разлика от закваските, които ползва останалата част от света, при нас природата е създала партньорска двойка", обясни проф. Данова в неделното издание на "България сутрин".

Преплитането на техните полезни активности, на основата на качествено мляко, генерира продукт, който има много положителен ефект върху чревния микробиом, отбеляза гостът.

Д-р Стамен Григоров е откривател на лактобацилус булгарикус и през 1905 г. публикува в западно издание откритието, което представя в Париж.

"Оттам нататък плеяда последователи добавят по нещо още и още. Уникалното признание е признаването на този продукт за първия пробиотик в света", подчерта проф. Данова за Bulgaria ON AIR.

Вече 25 години заедно с колеги си тя изследва иновативни аспекти при млечнокиселите бактерии.

Гледайте целия разговор във видеото.

Творбите на Рихард Вагнер са мисия на Софийската опера, каза директорът и режисьор акад. Пламен Карталов

- bta.bg/bg/news/bulgaria/national-news, Online

"Танхойзер“ е деветото заглавие от Рихард Вагнер в репертоара на Софийската опера и балет, режисьор е акад. Пламен Карталов, а диригент - Константин Тринкс,

С премиерния спектакъл на операта "Танхойзер" от Рихард Вагнер завърши 10-дневният традиционен Вагнеров фестивал на Софийската опера и балет, съобщи ТАСС. Постановката, чийто режисьор е акад. Пламен Карталов - директор на Софийската опера и балет, е деветото заглавие от германския композитор в репертоара на трупата.

Четиричасовата опера, с която е започна на 26 юни и завърши на 5 юли музикалният фестивал, беше приета възторжено от почитателите на творчеството на композитора, а в залата нямаше свободни места, информира кореспондентът на ТАСС в София.

"Творбите на Вагнер са мисия на нашия театър. Благодарение на тях получихме признание, заемайки едно от водещите места на световната оперна сцена. Доказахме, че сме способни да представяме на нашата сцена най-сложните музикални произведения. Изключително се гордея с нашето постижение - мащабен и амбициозен проект - Вагнеровия фестивал, както и с факта, че в спектакъла участват само български изпълнители, което за повечето страни е немислимо", каза акад. Карталов, цитиран от ТАСС.

Публиката топло приветства солистите Мартин Илиев и Елеонора Джоджоска - Младенова, всички участници в спектакъла, хора и оркестъра на Софийската опера под диригентството на Константин Тринкс.

Освен "Танхойзер" любителите на операта успяха да видят и топло посрещнаха тетралогията "Пръстенът на нибелунга" на Вагнер - "Рейнско злато", "Валкюра", "Зигфрид" и "Залезът на боговете", чиято обща продължителност е над 15 часа, допълва ТАСС.

Специално за Вагнеровия фестивал дойдоха почитатели на композитора от Австралия, Австрия, Великобритания, Германия, Нова Зеландия, Великобритания, САЩ и други страни, съобщава ТАСС.

Музикалното лято в София ще продължи с фестивала "Опера на площада", допълва осведомителната агенция. Изградени са вече декори в центъра на българската столица пред храм-паметника „Свети Александър Невски“. Фестивалът ще бъде открит на 11 юли с музикалната поема „Рилският пустинник“, посветена на свети Йоан Рилски.

/ТС/

Юлският брой на списание ЛИК на тема „България в ЮНЕСКО“ ще бъде представен днес в Париж

- bta.bg/bg/news/bulgaria/national-news

Корицата на списание ЛИК през месец юли на тема "България в ЮНЕСКО". Тя обединява кадри с обекти от културното, природното и нематериалното наследство на България, вписани в Списъка на ЮНЕСКО. За колажа за използвани снимки от архива на БТА и от сътрудници на изданието.

Темата на най-новия брой на списание ЛИК е „България в ЮНЕСКО“. През юли изданието на Българската телеграфна агенция (БТА) излезе едновременно на три езика – на български, както и в превод на френски и английски език.

Повод за избора на темата е 47-а сесия на Комитета за световно наследство на ЮНЕСКО. През тази година тя се провежда в Париж под българско председателство в периода от 6-16 юли.

Премиерата на списание ЛИК ще съпътства програмата на сесията. Днес, 7 юли, в централата на организацията в Париж, Франция, броят ще бъде представен от генералния директор на БТА Кирил Вълчев. Чрез видеовръзка в събитието ще се включат главният редактор на списание ЛИК Георги Лозанов и неговите събеседници в зала „МаксиМ“ на БТА в София. Участие ще вземат и гостите в останалите национални пресклубове на агенцията в страната и чужбина.

Във въведението на броя генералният директор на БТА Кирил Вълчев казва, че списанието е подходящо лице на България в ЮНЕСКО по време на нейното пред-седателство на 47-ата сесия на Комитета за световно наследство в централата на световната организация в Париж. „Наименованието на списанието, издавано от Българската телеграфна агенция (БТА) – националната информационна агенция на България, идва едновременно от първите букви на думите „литература“, „изкуство“ и „култура“ и има самостоятелното значение на думата за лице. Така и ЮНЕСКО е лице на сътрудничеството между нациите в областта на културата, образованието и науката“, пише той.

Генералният директор на БТА посочва, че в момента сред 168 държави с обекти в Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО, в която организация участват общо 196 страни, България е на 33-то място с 10 обекта, какъвто брой имат още две държави. „Това е сериозно признание за една страна“, коментира Кирил Вълчев. По думите му 10 обекта в Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО и още почти толкова празници и традиции в нейните списъци на нематериалното културно наследство са и още

нещо: „Сериозна причина да дойдете и да останете повече време в България“, пише той.

В текст за списанието министърът на културата на Република България Мариан Бачев посочва, че като член на Комитета за световно наследство България защитава принципите на приобщаване и справедливост в глобалната културна карта. „2025-а е година на символични и съдържателни пресечни точки – отбелязваме 80-годишнината от основаването на Организацията на обединените нации и на Организацията на ООН за образование, наука и култура (ЮНЕСКО) – институции, които поставят културното наследство в сърцето на глобалния мир, устойчивото развитие и междукултурния диалог“, пише министърът на културата. Според Мариан Бачев в този изключителен контекст Република България има честта и отговорността да председателства 47-ата сесия на Комитета за световно наследство на ЮНЕСКО в централата на световната организация в Париж. „Това събитие не е само международно признание за богатството и значимостта на българската културна и природна идентичност, но и потвърждение за последователния ни ангажимент към опазването, популяризирането и „предаването“ на световното наследство към бъдещите поколения“, посочва министърът.

Елена Шекерлетова – заместник-министър на външните работи и председател на Националната комисия на Република България за ЮНЕСКО, пише на страниците на ЛИК, че опазването на културните и природните световни ценности е отговорност, която прави ЮНЕСКО разпознаваема както в нашата страна, така и в световен мащаб. „Смисълът и значението на опазването на културното и природното наследство за българското общество дават тласък на интереса към дейността на ЮНЕСКО, правят Българската националната комисия за ЮНЕСКО разпознаваем и търсен партньор и са едно от най-ценните достижения в рамките на сътрудничеството ни с организацията“, пише Шекерлетова.

Сред авторите в броя е Ирина Бокова – генерален директор на ЮНЕСКО в периода 2009-2017 г. Тя посочва, че през последните 80 години ЮНЕСКО служи като глобална платформа за интелектуален дебат, насърчавайки партньорства, стимулирайки създаването на знание и лансирайки нови идеи. Тя допълва, че ООН създава ЮНЕСКО преди 80 години като виждане за човечеството, обединено в своето многообразие около споделени ценности. „Виждане, че всички култури са различни, но тази разлика не ни разделя – тя ни обединява“, пише Бокова. „Като генерален директор на ЮНЕСКО в продължение на осем години (2009-2017) станах свидетел на силата на многостранното сътрудничество в образованието, културата и науката за преобразяването на обществата и на света“, допълва тя.

Автор в броя е и Александър Савов – кариерен дипломат с мандати в постоянното представителство на България към ООН, който е бил и постоянен делегат на

България към ЮНЕСКО в Париж и е работил в Националната комисия на България към ЮНЕСКО. Той коментира многоплановата роля на ЮНЕСКО в системата на международните междуправителствени организации и в търсенето на решения на глобални проблеми. „В масовото съзнание ЮНЕСКО се възприема предимно като организация, която се занимава с култура и предимно с частта, отнасяща се до съхраняване на материалното и нематериалното културно наследство. В действителност дейността на организацията е много по-разнообразна и значима, определяща за решаването на стратегически задачи на нашите общества в областта на образованието, природните и социалните науки, културното сътрудничество, защитата на правата на човека, на етичните и моралните принципи, на спазването на човешкото достойнство и правата на човека“, пише Савов.

В интервю за изданието председателят на 47-ата сесия на Комитета за световно културно наследство проф. Николай Ненов казва, че българската страна е предложила на световната общественост обекти, които имат културни измерения, значими за цялото човечество. „Културното наследство, включено в ЮНЕСКО, е наш избор и наша отговорност – ние сме заявили пред света, че съответният обект отговаря на определени критерии и има изключителна универсална стойност, важна за човечеството. Членуването в световна организация ни задължава да отстояваме намеренията си и да работим по стандарти, които целят както съхраняване и представяне на съответния обект, така и неговата широка интерпретация за разнообразна публика“, казва Ненов.

На страниците на изданието са представени десетте обекта в нашата страна, вписани в Списъка на ЮНЕСКО – седем културни и три природни. Това са Боянската църква, Мадарският конник, Казанлъшката тракийска гробница, Тракийската гробница в Свещари, Ивановските скални църкви, Рилският манастир, Античният град Несебър, Природен резерват „Сребърна“, Национален парк „Пирин“ и Вековните букови гори на Национален парк „Централен Балкан“ (като част от Древните и първични букови гори на Карпатите и други региони на Европа).

В списанието са представени и българските вписвания в световните листи на ЮНЕСКО на нематериалното културно наследство – песните и танците на Бистришките баби от района на шоплука, нестинарството, чипровските килими, празникът „Сурва“ в района на Перник, съборът за народно творчество в Копривщица, българското читалище, мартеницата, двугласното пеене „на високо“ в Долен и Сатовча в Югозападна България и предложението за включване в листите на гайдата и гайдарството в България.

Изданието разказва и за дейността на Националния център за нематериално културно наследство при Института за етнология и фолклористика с Етнографски музей при Българската академия на науките, чиято задача е цялостно

документиране, съхраняване и популяризиране на фолклорните традиции, както и документацията, свързана с опазването на нематериалното културно наследство.

Тематична хронология показва как дейността на Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура присъства в информационния поток на Българската телеграфна агенция още от средата на миналия век до днес. В броя на ЛИК са представени акценти от новините, като първите от тях са от 50-те години на миналия век. През десетилетията българската следа в историята на ЮНЕСКО започва да се откроява все по-ярко, а публикациите, свързани с организацията, стават все повече в емисиите на БТА.

В края на този брой на ЛИК са представени още обекти, които заслужават да бъдат включени в Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО. Това са две от праисторическите селища в днешните български земи – некрополът в най-големия български град на Черно море Варна, в който е открито най-старото обработено злато в света на повече от 6000 години, както и Солницата в Провадия на около 7600 години. Представени са и Епископската базилика в най-стария град в Европа Пловдив и трите средновековни български столици Плиска, Преслав и Търново.

От януари 2024 г. списание ЛИК е със свободен достъп. Всички броеве от неговото възстановяване през 2022 г. до днес могат да бъдат изтеглени в електронен формат от интернет страницата на БТА. Броят на тема „България в ЮНЕСКО“ на български език можете да откриете на следния линк – https://www.bta.bg/bg/lik-magazine/54, на английски - https://www.bta.bg/bg/lik-magazine/53 , и на френски език - https://www.bta.bg/bg/lik-magazine/52.